

club de Cinema
ins vescomtat de cabrera

Títol original: *The Happening*
Direcció: M. Night Shyamalan
País: USA
Any: 2008
Duració: 91 min.
Gènere: Ciència-ficció
Guió: M. Night Shyamalan
Música: James Newton Howard
Estrena: 2008
Repertiment: Mark Wahlberg (Elliott Moore), Zooey Deschanel (Alma Moore), Ashley Sanchez (Less), John Leguizano (Julian), Betty Buckley (Sra. Jones).

Estem davant de la sisena pel·lícula important del director M. Night Shyamalan (després d'obres com *The Sixth Sense*, *Unbreakable*, *Signs*, *The Village*, *Lady in the Water*), nou anys després del fulgurant èxit d'*El sisè sentit*.

El gènere de ciència-ficció ha tractat en nombroses ocasions el tema de la fi de la humanitat, en un futur més o menys pròxim. Es tracta d'un tòpic que sol estar associat a l'amenaça que suposa la humanitat per al fràgil equilibri de les forces de la natura, les quals reaccionen generant tota mena de catàstrofes que constitueixen, en principi, una advertència als éssers humans perquè deixin de menysprear el medi natural i moderin la seva desafortunada cobdícia, l'arrogància.

En definitiva, ben pensat, podríem estar al davant d'una moderna manifestació de la *hybris*, d'abast col·lectiu. A l'Antiga Grècia era una falta que ara podem traduir com a desmesura, desafiament, orgull, manca d'humilitat. L'individu que cometia la *hybris* era culpable d'insolència, de voler atresorar més del que el destí li tenia reservat, de no controlar l'ambició. I tot això plegat el feia mereixedor d'un càstig, la *nèmesi*, l'objectiu de la qual era abaixar-li els fums de l'orgull, tornar-lo als límits de la seva pròpia mesura, els quals havia desafiat temeràriament.

La *nèmesi* que planteja *The Happening* revesteix un caràcter apocalíptic, ens posa al davant d'una dràstica solució final, que serveix per avaluar la gravetat de la *hybris* que l'ha provocada: la manca de respecte envers la natura, l'agressió incontrolada al medi

club de Cinema **ins vescomtat de cabrera**

ambient, que posa en perill la mateixa pervivència de la vida. La predadora humanitat esdevé, d'aquesta manera, el factor de desequilibri que cal eliminar i les inofensives plantes es converteixen, irònicament, en l'instrument del càstig, d'un càstig humiliant.

L'argument, a més, presenta un plantejament inquietant, perquè l'aniquilació dels éssers humans sorgeix de la manipulació de l'instint de supervivència, el més bàsic i arrelat a les lleis de la natura i la vida. Resulta tan inexplicable i amenaçador que provoca la incredulitat, la inquietud, la por, el pànic. Les preguntes, fruit de la manca d'informació, es multipliquen i les respostes recorren a l'experiència d'amenaça col·lectiva més propera: l'atemptat, el terrorisme islàmic.

El nus s'aprofita de l'oportunitat que li brinda la feina del protagonista masculí. L'Elliott és professor de ciències a un institut de secundària i insisteix a motivar l'alumnat perquè tingui curiositat, es faci preguntes i raoni a través del mètode d'investigació científica: la identificació de les variables, el disseny de l'experiment, l'observació i el mesurament rigorós, la interpretació de les dades de l'experiment. La recerca del protagonista acaba movent els fils de la trama, el pànic i l'atzar en fan la resta. Es fa imprescindible fugir del perill, de la ciutat, del cor brogent de la civilització, i viatjar cada cop més cap a la puresa representada per l'aïllament de la perversa societat. Així ho indica l'anàlisi de les variables.

L'atzar precipita el desenllaç de la catàstrofe exactament a les 9:27, d'una forma tan irracional i extraordinària com l'havia iniciada a les 8:33 del dia anterior. Però, per un moment, compartim amb els protagonistes l'esperança que l'amor ho pot tot, que l'amor, la síntesi dels contraris, és el que aporta la senzilla mesura, la moderació, la sobrietat, que pot neutralitzar el càstig de la mort.

Xavier Lluna